

Boligministeren (Helge Nielsen):

En sanering medfører jo ofte, at et større eller mindre antal beboere bliver nødt til at flytte. Disse beboere skal ifølge saneringsloven tilbydes en anden passende bolig, og i Københavns kommune, som spørgsmålet navnlig refererer til, er det især saneringsselskaberne, som varetager denne genhusningsvirksomhed. Saneringsselskaberne søger at genhuse så rationelt som muligt og at undgå, at fraflytningsperioden bliver for langvarig. I praksis kan man ikke altid undgå den situation, der nævnes i spørgsmålet: at beboere sidder tilbage i en ejendom i kortere eller længere tid. Der vil da ikke sjældent ske en stadig forringelse af ejendommen. Der forekommer tyverier og hærværk, og også vedligeholdelsen bliver let utilstrækkelig.

Der er her ofte tale om ejendomme, der ved overtagelsen var i en meget ringe forfatning. Beboerne har som lejere principielt krav på en rimelig vedligeholdelse, men det må ikke glemmes, at der er tale om ejendomme, som inden for den allernærmeste tid skal nedrives. Det kan derfor heller ikke være samfundsøkonomisk forsvarligt at ofre alt for store summer på en vedligeholdelse eller en modernisering, som i løbet af kort tid er spildt.

Men hensynet til de tilbageblevne beboere skal kun tilgodeses effektivt ved, at man hurtigst muligt skaffer dem en bedre bolig. Det er på genhusningen, der skal sættes ind, og det er mit bestemte indtryk, at saneringsselskaberne gør, hvad de kan for at løse dette problem.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg takker den højtærede minister for svaret; jeg tror, at de mennesker, der har problemet direkte inde på livet, har noteret sig det allerede nu.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Jens Møller (KrF) til boligministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage sig over for de kollegianere, der nægter at betale den fastsatte husleje?“

(Spm. nr. 46).

Jens Møller (KrF):

Det drejer sig om de beboere på en hel del af vore kollegier, som ifølge dagspressens meddelelser igennem længere tid ikke har betalt husleje, men har indsat denne husleje på en bunden konto, og som ifølge dagspressen fremover ikke længere vil betale den pålagte husleje, men kun det, man selv anser for at være en passende husleje. Det virker meget mærkeligt, for var det andre lejere i Danmark, der gjorde sådan noget, ville de for lang tid siden være sat ud af deres lejligheder. Det kan da ikke være rimeligt, mener vi, at en særlig gruppe, her en gruppe, der på mange måder har mange fordele i forhold til den øvrige befolkning i form af gratis uddannelse, billige lån og stipendier osv., alt sammen for at de senere hen i livet kan få en betydelig større indkomst end den, der er gennemsnittet for den danske befolkning, nu også på dette område skal stilles bedre, end andre mennesker her i landet bliver. Vi kan jo også stille spørgsmålet på den måde, om ikke landets love også skal gælde for disse områder.

Derfor vil jeg gerne spørge, hvad ministeren agter at foretage over for disse kollegianere, der nægter at betale den fastsatte husleje.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Siden november 1974 har omkring 7.000-8.000 af de 11.000 kollegianere på godt 30 kollegier indsat huslejen på en spærret konto, som kun kollegianerne kan disponere over. I nogle tilfælde indsætter kollegianerne nu et mindre beløb end den fastsatte leje. Udbetaling fra kontoen er f. eks. sket til betaling af el og varme, men ikke terminsydelser.

Aktionen er en protest mod lejens størrelse i kollegierne og specielt en protest mod den huslejeudligning, som er gennemført fra 1. januar. Den sigtede endvidere på en øget statsstøtte til kollegierne. Staten er panthaver i de pågældende kollegier for et rente- og afdragsfrit statslån. Aktionen medfører først misligholdelse i forhold til staten, hvis bidragene til lejeudligningen ikke indgår inden den 1. maj.

Aktionen er en klar misligholdelse af lejevilkårene, og kollegiebestyrelsen, der er ansvarlig for kollegiernes drift, har i denne situation en udlejers beføjelse; det er altså